ՓՈՍՏԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ
Journal Arménien Quotidien,
Politique, Financier et Littéraire
Directeur-Propriétaire
PUZANT KÉTCHIAN
Rue Yeni Divanétan, No. 33½
CONSTANTINOPLE

ՏԱՐԻ ԲԱ ՏԱՕՐԻՆ
ՓԻՓԱՆՔԻ ՓԱՍՏԱԿԱՆ
Ի դիմաց թաղային ժողովարանի մը մեծ
Եւ Ի մոտակայքի ամէն գործարանի

ՓՈՍՏԱՐԱՆ: Տարեկան վճարք 7 մէճիտիէ. 3½, 6 ամսուան. 2, 4 ոսկի. Արտասահման 3 տարի. 36 գրշ. Եվրոպական 40 ֆր. 6 տարի. 20, 3 տարի. 10 ֆրանք. Ամսաթերթ. Գին մէկ դրուշ, բայց ի մոռ կոչելիք, ամէն մեծ գիրքերու համար 1 ոսկի։

Բոլոր գրութիւնները—թերթի 440

ՓՈՍՏԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՄԵՐ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

1890ի Ջաւսախլեան Դէպքերուն Պատճառած Ներգործութիւնը

Ս. Ծննդեան տօնին առթիւ Պոլսոյ հայ մամուլը ամենէն աւելի ուշադրութեան արժանի նիւթերուն վրայ կանգ առած է։ Ամէն մէկ թերթ իր կարգին ներկայացուցած է հայ ժողովուրդի ներկայ դրութիւնը, անոր ապագայ ուղղութիւնը, անոր ներքին ու արտաքին պարտականութիւնները։ Ամէն մէկ թերթ իր կարգին ցոյց տուած է, թէ ինչպէս հայ ժողովուրդը, ինչպէս ամէն ազգ, ունի իր ներքին ու արտաքին պարտականութիւնները, որոնք կը բխին անոր ներքին ու արտաքին դրութենէն

ՊԱՏԱՐԱԳԱՏԱՐ ՎԱՀԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

— Ք. Ք. Պ. Ա. Ա. Ա

Ը. ՇԱՀՎԱԼ, գիրուկ սպասի, որ ծիծաղելի կ՚ընէ ինքզինքը ամէն անգամ որ խօսի, ինչպէս նաեւ ամէն անձ որ կ՚ուզէ ինքզինքը ծանր ցուցնել։

ՍԱՐԳԻՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ, ուսանող Գերմանիոյ Լայպցիկ քաղաքին մէջ։ Ծնած է Պոլիս 1866 թուականին։ Ունի հայրը, մայրը, քոյրը եւ եղբայրը։

ՍԱՐԳԻՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ։—Ուսանող մը Լայպցիկի համալսարանին մէջ, որ ամէն տարի կ՚երթայ Պոլիս իր ծնողքը տեսնելու համար։ Ամէն անգամ որ կ՚երթայ Պոլիս, կ՚ուզէ ինքզինքը ծանր ցուցնել, եւ ասոր համար կ՚ընէ ամէն տեսակ յիմարութիւններ։ Ան կը կարծէ թէ ինքզինքը ծանր ցուցնելու համար պէտք է ամէն բանի մէջ խորանալ, ամէն բանի մասին խորհրդածել, ամէն բանի մասին ալ կարծիք յայտնել։ Ան կը կարծէ թէ ինքզինքը ծանր ցուցնելու համար պէտք է

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Ա.

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների հայերի մասին ամենից շատ հարցերը, որ ինձ տրվում են, հետևյալներն են. քանի՞ հայ կա Ամերիկայում, ինչպե՞ս են նրանք ապրում, ի՞նչ զբաղմունքներով են զբաղվում, ինչպե՞ս են վերաբերվում նրանց տեղական իշխանությունները, ինչպե՞ս են նրանք հարաբերվում ամերիկացիների հետ, ինչպե՞ս են նրանք պահպանում իրենց ազգային առանձնահատկությունները, ինչպե՞ս են նրանք ուսանում իրենց զավակներին, ինչպե՞ս են նրանք կատարում իրենց կրոնական պարտականությունները, ինչպե՞ս են նրանք ամուսնանում, ինչպե՞ս են նրանք թաղում իրենց մեռելները, ինչպե՞ս են նրանք ուրախանում, ինչպե՞ս են նրանք տխրում, ինչպե՞ս են նրանք ծիծաղում, ինչպե՞ս են նրանք լաց լինում, ինչպե՞ս են նրանք ապրում, ինչպե՞ս են նրանք մեռնում։

Ես չեմ կարող ասել, թե ինչու հենց այդ հարցերն են ինձ տրվում, բայց այդպես է։